

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

25 октомври 2017 година *

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава — Член 27 — Способ за защита — Обхват на съдебния контрол — Член 29 — Срок за осъществяване на прехвърлянето — Неосъществяване на прехвърлянето в определения срок — Задължения на компетентната държава членка — Преминане на компетентност — Изискване за решение на компетентната държава членка“

По дело C-201/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд, Австрия) с акт от 31 март 2016 г., постъпил в Съда на 12 април 2016 г., в рамките на производство по дело

Majid Shiri, известен също с името Madzhdi Shiri,

в присъствието на

Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, А. Tizzano, заместник-председател, Л. Bay Larsen (докладчик), Т. von Danwitz, Ж. Л. да Круз Вилаça и А. Rosas, председатели на състави, Е. Juhász, А. Borg Barthet, М. Safjan, Д. Šváby, А. Prechal, Е. Jarašiūnas и М. Vilaras, съдии,

генерален адвокат: Е. Sharpston,

секретар: К. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 14 март 2017 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за М. Shiri, от W. Weh и S. Harg, Rechtsanwälte,
- за австрийското правителство, от G. Hesse, в качеството на представител,
- за чешкото правителство, от M. Smolek и J. Vlácil, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

- за правителството на Обединеното кралство, от C. Crane и S. Brandon, в качеството на представители, подпомагани от D. Blundell и de M. Gray, barristers,
- за швейцарското правителство, от E. Bichet, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от G. Wils и M. Condou-Durande, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 20 юли 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 27, параграф 1 и член 29, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31, наричан по-нататък „Регламент „Дъблин III“).
- 2 Запитването е отправено във връзка с разглеждането на жалба, подадена от г-н Majid Shiri, известен също с името Madzhdi Shiri, ирански гражданин, срещу решение на Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Федерална служба за чужденците и убежището, Австрия) (наричана по-нататък „Службата“), която отхвърля като недопустима молбата му за международна закрила, разпорежда извеждането му от страната и приема, че прехвърлянето му в България е законосъобразно.

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 1560/2003

- 3 Глава III от Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията от 2 септември 2003 година за определяне условията за прилагане на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 222, 2003 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 140), изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 118/2014 на Комисията от 30 януари 2014 г. (ОВ L 39, 2014 г., стр. 1), определя редица правила за прехвърлянето на съответното лице към компетентната по смисъла на Регламент „Дъблин III“ държава членка.
- 4 Член 8, параграф 1 от този регламент гласи:
„Задължение на компетентната държава членка е да създаде условия за възможно най-бързо осъществяване на прехвърлянето на търсещия убежище и да следи да не бъдат поставени препятствия по пътя му. Въпросната държава членка определя, когато това е целесъобразно, мястото на нейна територия, където търсещият убежище ще бъде прехвърлен или предаден на компетентните органи, като взема под внимание географските особености и начините за транспортиране, с които разполага държавата членка, извършваща прехвърлянето. [...]“.

Регламент „Дъблин III“

5 Съгласно съображения 4, 5 и 19 от Регламент „Дъблин III“:

„(4) В заключенията [на Европейския съвет, по време на специалното му заседание в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г.] също така се посочва, че [общата европейска система за убежище] следва да включва в краткосрочен план ясен и работещ метод за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище.

(5) Един подобен метод трябва да се основава на обективни, справедливи критерии както за държавите членки, така и за заинтересованите лица. По-специално, той трябва да даде възможност бързо да се определи компетентната държава членка, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила, без да се компрометира целта за бърза обработка на молбите за международна закрила.

[...]

(19) За да се гарантира ефективната защита на правата на засегнатите лица, следва да бъдат установени законови гаранции и право на ефективна правна защита по отношение на решения, засягащи прехвърляния в компетентната държава членка по-специално в съответствие с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. За да се гарантира спазването на международното право, ефективната правна защита следва да включва както разглеждането на прилагането на настоящия регламент, така и на законната и фактическа ситуация в държавата членка, в която е прехвърлен кандидатът“.

6 Член 3, параграф 1 от този регламент гласи:

„Държавите членки разглеждат всяка молба за международна закрила на гражданин на трета държава или на лице без гражданство, който подава молба на територията на която и да било от тях, включително на границата или в транзитните зони. Молбите се разглеждат от една-единствена държава членка, а именно от онази, за която критериите, предвидени в глава III, сочат, че е компетентна за това“.

7 Член 17, параграф 1, първа алинея от този регламент гласи:

„Чрез дерогация от член 3, параграф 1 всяка държава членка може да вземе решение да разгледа молба за международна закрила, която е подадена до нея от гражданин на трета държава или лице без гражданство, дори ако подобно разглеждане не попада в нейната компетентност съгласно критериите, предвидени в настоящия регламент“.

8 Членове 22 и 25 от същия регламент установяват правила съответно за отговор на искане за поемане на отговорност и за отговор на искане за обратно приемане.

9 Член 27, параграфи 1 и 3 от Регламент „Дъблин III“ предвижда следното:

„1. Кандидатът им[а] право на ефективна правна защита под формата на право на обжалване или на преразглеждане пред съд или правораздавателен орган на решението за прехвърляне по отношение на неговите правни и фактически основания.

[...]

3. За целите на обжалването или преразглеждането на решението за прехвърляне, държавите членки предвиждат в националното си право, че:

- а) жалбата или искането за преразглеждане предоставя на засегнатото лице правото да остане във въпросната държава членка до произнасянето по жалбата или искането за преразглеждане; или
- б) прехвърлянето спира автоматично, като това спиране изтича след определен разумен срок, през който съд или правораздавателен орган след задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране е взел решение дали да постанови суспензивно действие на дадена жалба или искане за преразглеждане; или
- в) на засегнатото лице се предоставя възможност да подаде молба в разумен срок до съд или правораздавателен орган за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по неговата жалба или искане за преразглеждане. Държавите членки гарантират, че съществува ефективна правна защита, като спират прехвърлянето до вземането на решение по първата молба за спиране. Всяко решение за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне се взема в разумен срок, който същевременно позволява задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране. В решението да не се спира изпълнението на решение за прехвърляне се посоч[в]ат мотивите за вземането му“.

10 Съгласно член 29, параграфи 1 и 2 от този регламент:

„1. Предаването на кандидата или на друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г) от молещата държавата членка на компетентната държава членка се осъществява в съответствие с националното право на молещата държава членка след съгласуване между заинтересованите държави членки, веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок от приемането на искането от друга държава членка да поеме отговорността или да приеме обратно въпросното лице или на крайното решение по обжалване или по преразглеждане в случай на суспензивно действие в съответствие с член 27, параграф 3.

[...]

2. Ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, компетентната държава членка се освобождава от своите задължения за поемане на отговорност или приемане обратно на засегнатото лице и в такъв случай отговорността се прехвърля върху молещата държава членка. Този срок може да бъде удължен най-много до една година, ако прехвърлянето не е могло да бъде извършено поради това че засегнатото лице е задържано в учреждение за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или най-много до осемнадесет месеца, ако засегнатото лице се укрие“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 11 Г-н Shiri влиза на територията на държавите членки през България, държава членка, в която той подава на 19 февруари 2015 г. молба за международна закрила.
- 12 Впоследствие на 7 март 2015 г. той подава молба за международна закрила в Австрия. На 9 март 2015 г. Службата отправя до българските власти искане да приемат обратно г-н Shiri.
- 13 На 23 март 2015 г. българските органи дават положителен отговор на искането.

- 14 На 2 юли 2015 г. Службата отхвърля като недопустима подадената от г-н Shiri молба за международна закрила, разпорежда извеждането му от страната и приема, че прехвърлянето му в България е законосъобразно.
- 15 Г-н Shiri обжалва това решение пред Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Австрия), като едновременно с това иска да се постанови суспензивно действие на жалбата. Без да се произнася по последното искане, на 20 юли 2015 г. този съд отменя посоченото решение, тъй като поради уязвимото положение на г-н Shiri с оглед на здравословното му състояние, Службата е трябвало да провери дали следва да използва предвидената в член 17, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ възможност.
- 16 Вследствие на тази отмяна с ново решение от 3 септември 2015 г. Службата отхвърля като недопустима молбата на г-н Shiri за международна закрила, разпорежда извеждането му от страната и приема, че прехвърлянето му в България е законосъобразно.
- 17 Г-н Shiri обжалва това решение пред Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) с жалба, постъпила в съда на 17 септември 2015 г., като едновременно с това моли да се постанови суспензивно действие на жалбата. В допълнително становище от 23 септември 2015 г. г-н Shiri изтъква, че с настъпилото на същата дата изтичане на установения в член 29, параграфи 1 и 2 от Регламент „Дъблин III“ шестмесечен срок за прехвърляне компетентността за разглеждане на молбата за международна закрила е преминала към Република Австрия.
- 18 С решение от 30 септември 2015 г. Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) отхвърля жалбата, без да се произнася по искането за постановяване на суспензивното й действие. Що се отнася до изтъкнатия от г-н Shiri в допълнителното становище от 23 септември 2015 г. довод за изтичане на шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от Регламента „Дъблин III“, съдът приема, че след отмяната на решението на службата от 2 юли 2015 г. и връщането на делото за ново произнасяне, започва да тече нов шестмесечен срок, считано от датата, на която прехвърлянето на г-н Shiri е станало отново възможно, а именно от седмия ден след получаване на подадената от него жалба, тоест от 24 септември 2015 г. Поради това Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) счита, че Република България все още е компетентна да разгледа подадената от г-н Shiri молба за международна закрила и тази компетентност не е преминала междувременно към Република Австрия.
- 19 Г-н Shiri подава ревизионна жалба срещу това решение пред запитващата юрисдикция.
- 20 Според тази юрисдикция преди да се произнесе по евентуалното изтичане на срока за прехвърляне, приложим спрямо г-н Shiri, следва да се провери дали кандидатът за международна закрила може да се позове на евентуално преминаване на компетентността за разглеждане на молбата му за международна закрила поради изтичането на този срок и дали изтичането на този срок само по себе си е достатъчно да доведе до такова преминаване на компетентността.
- 21 При тези обстоятелства Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд, Австрия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли разпоредбите на [Регламент „Дъблин III“], които предвиждат право на ефективна правна защита срещу решение за прехвърляне, и по-специално член 27, параграф 1 в контекста на съображение 19 от този регламент, да се тълкуват в смисъл, че търсещото убежище лице може да се позове на това, че компетентността е преминала към молещата държава членка поради изтичането на шестмесечния срок за прехвърляне (член 29, параграф 2 във връзка с член 29, параграф 1 от [Регламента „Дъблин III“])?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

- 2) Преминава ли компетентността по член 29, параграф 2, първо изречение от [Регламента „Дъблин III“] още със самия факт на изтичането на срока за прехвърляне, без да е било извършено прехвърляне, или, за да премине компетентността поради изтичането на този срок, се изисква и компетентната държава членка да отхвърли задължението си за поемане на отговорност или за обратно приемане на засегнатото лице?“.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

- 22 След представяне на заключението на генералния адвокат в съдебното заседание от 20 юли 2017 г. с писмо, постъпило в секретариата на Съда на 6 септември 2017 г., г-н Shiri иска да се постанови възобновяване на устната фаза на производството. В подкрепа на искането си г-н Shiri посочва, че в заключението е разгледан правен въпрос за изчисляването на срока по член 29, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“, който не е поставен пред Съда от запитващата юрисдикция и по който той не е могъл да изрази становище.
- 23 В това отношение член 83 от Процедурния правилник на Съда позволява на последния във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат, да постанови възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от страните.
- 24 В настоящия случай следва обаче да се отбележи, че при всички случаи според Съда не следва да се изразява становище по правния въпрос за изчисляването на срока по член 29, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“, посочен от г-н Shiri. Така след изслушване на генералния адвокат Съдът счита, че разполага с всички факти и доказателства, необходими за да се произнесе по делото, и че тези факти и доказателства са обсъдени в проведените пред него устни състезания.
- 25 При тези обстоятелства не следва да се постановява възобновяване на устната фаза на производството.

По преюдициалните въпроси

По втория въпрос

- 26 С втория си въпрос, който следва да се разгледа на първо място, запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 29, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че ако не се извърши прехвърляне в шестмесечен срок по член 29, параграфи 1 и 2 от този регламент, компетентността автоматично преминава към молещата държава членка, без да е необходимо компетентната държава членка да отхвърли задължението си за поемане на отговорност или за обратно приемане на засегнатото лице.
- 27 Съгласно член 29, параграф 1, първа алинея от Регламента „Дъблин III“ предаването на засегнатото лице се осъществява веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок от приемането на искането от друга държава членка да поеме отговорността или да приеме обратно въпросното лице или на крайното решение по обжалване или по преразглеждане в случай на суспензивно действие.
- 28 Що се отнася до последния аспект, от член 27, параграф 3, буква в) от този регламент следва, че когато националното право предвижда, че засегнатото лице може да подаде молба до съд или правораздавателен орган за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне до

произнасянето по неговата жалба или искане за преразглеждане, сезираната юрисдикция трябва да се произнесе по това искане в разумен срок и да мотивира решението си, ако с него се отхвърля молбата.

- 29 Член 29, параграф 2 от посочения регламент уточнява, че ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, компетентната държава членка се освобождава от своите задължения за поемане на отговорност или приемане обратно на засегнатото лице и в такъв случай отговорността се прехвърля върху молящата държава членка.
- 30 От текста на тази разпоредба следва, че компетентността автоматично преминава върху държавата членка върху молящата държава членка, без преминаването на отговорността да зависи от някаква реакция от страна на компетентната държава членка (вж. по аналогия решение от 26 юли 2017 г., *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, т. 61).
- 31 Това тълкуване е и в съответствие с упоменатата в съображение 5 от Регламент „Дъблин III“ цел за бърза обработка на молбите за международна закрила, като в случай на забавяне при провеждането на процедурата за поемане на отговорност се гарантира, че молбата за международна закрила ще бъде разгледана в държавата членка, в която се намира кандидатът за международна закрила, за да не бъде разглеждането ѝ допълнително забавено (вж. по аналогия решение от 26 юли 2017 г., *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, т. 54).
- 32 Посоченото тълкуване отразява и правилата за осъществяване на прехвърлянето по глава III от Регламент № 1560/2003.
- 33 Всъщност, докато член 8 от този регламент задължава компетентната държава членка да създаде условия за възможно най-бързо осъществяване на прехвърлянето на търсещия убежище, никоя разпоредба от посочения регламент не предоставя на тази държава членка, след като е приела изрично или мълчаливо искане за поемане на отговорност или за обратно приемане съгласно член 22 или 25 от Регламента „Дъблин III“, възможността да се произнесе отново относно готовността си да поеме отговорност или да приеме обратно засегнатото лице.
- 34 С оглед на изложеното по-горе на втория въпрос следва да се отговори, че член 29, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че ако не се извърши прехвърляне в шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от този регламент, компетентността автоматично преминава към молящата държава членка, без да е необходимо компетентната държава членка да отхвърли задължението си за поемане на отговорност или за обратно приемане на засегнатото лице.

По първия въпрос

- 35 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 27, параграф 1 с оглед на съображение 19 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че кандидатът за международна закрила може в производството по обжалване на решението за прехвърлянето му да се позове на изтичането на шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от посочения регламент.
- 36 Съгласно член 27, параграф 1 от Регламента „Дъблин III“ кандидатът за международна закрила има право на ефективна правна защита под формата на право на обжалване или на преразглеждане пред съд или правораздавателен орган на решението за прехвърляне по отношение на неговите правни и фактически основания.

- 37 Обхватът на контрола при обжалване от страна на кандидата за международна закрила на издаденото спрямо него решение за прехвърляне е уточнен в съображение 19 от същия регламент, съгласно което, за да се гарантира спазването на международното право, установената с посочения регламент ефективна правна защита срещу решения за прехвърляне следва да включва както, от една страна, преценка как е приложен този регламент, така и, от друга страна, преценка каква е законовата и фактическата ситуация в държавата членка, в която е прехвърлян кандидатът (решение от 26 юли 2017 г., *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, т. 43).
- 38 Освен това от практиката на Съда следва, че с оглед по-специално на развитието, което с приемането на Регламента „Дъблин III“ е претърпяла системата за определяне на държавата членка, компетентна да разгледа подадена в една от държавите членки молба за убежище, и на преследваните с този регламент цели, член 27, параграф 1 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че предвидената от него жалба трябва да се отнася именно до спазването на предвидените в него процесуални гаранции (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, т. 44—48 и цитираната съдебна практика).
- 39 Установените с Регламента „Дъблин III“ процедури за поемане на отговорност и обратно приемане обаче трябва да се водят по-конкретно при спазване на редица императивни срокове, сред които шестмесечният срок по член 29, параграфи 1 и 2 от този регламент. Макар тези разпоредби да са предназначени да уредят процедурите, те — както и критериите по глава III от Регламента — служат и за определяне на компетентната държава членка. Всъщност, както следва от точки 30—34 от настоящото решение, изтичането на този срок, без да се извърши прехвърлянето на кандидата от молещата към компетентната държава членка, води до автоматично преминаване на компетентността от втората държава членка към първата (вж. по аналогия решение от 26 юли 2017 г., *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, т. 50—53).
- 40 При тези условия, за да се увери, че спорното решение за прехвърляне е прието след правилно провеждане на посочените процедури, съдът, който е сезиран с жалба срещу решението за прехвърляне, трябва да може да прецени твърденията на кандидата за международна закрила, че това решение е прието в нарушение на разпоредбите в член 29, параграф 2 от Регламента „Дъблин III“, тъй като към датата на приемането му молещата държава членка вече е станала компетентна поради изтичането на шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от този регламент (вж. по аналогия решение от 26 юли 2017 г., *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, т. 55).
- 41 С оглед на това е важно да се отбележи, че за разлика от сроковете, разглеждани по делото, по което е постановено решение от 26 юли 2017 г., *Mengesteab* (C-670/16, EU:C:2017:587), които уреждат отправянето на искане за поемане на отговорност, посочените в член 29 от Регламента „Дъблин III“ срокове целят да уредят не само приемането, но и изпълнението на решението за прехвърляне.
- 42 Поради това тези срокове могат да изтекат след приемането на решението за прехвърляне. Впрочем следва да се отбележи, че по разглежданото в главното производство дело засегнатото лице твърди, че шестмесечният срок по член 29, параграфи 1 и 2 от този регламент, е изтекъл след датата на приемането на решението за прехвърляне.
- 43 С оглед на това компетентните органи на молещата държава членка не могат в тази хипотеза да извършат прехвърляне на засегнатото лице към друга държава членка, а напротив, са длъжни служебно да вземат необходимите мерки за поемане на компетентността на първата държава членка и да започнат незабавно разглеждането на молбата за международна закрила, подадена от това лице.

- 44 Предвид обаче, от една страна, целта, посочена в съображение 19 от Регламента „Дъблин III“, да гарантира в съответствие с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз ефективна защита на засегнатите лица, и от друга страна, целта, припомнена в точка 31 от настоящото решение, да гарантира бързо определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила в интерес както на кандидата за такава закрила, така и за цялостното функциониране на въведената с този регламент система, кандидатът трябва да разполага с ефективен и бърз способ за защита, който да му позволи да се позове на изтичането на шестмесечния срок, установен в член 29, параграфи 1 и 2 от Регламента, настъпило след приемането на решението за прехвърляне.
- 45 Във връзка с това в настоящия случай с признаването от австрийската правна уредба на правото на кандидата за международна закрила да се позове при обжалване на решението за прехвърлянето му на обстоятелства, настъпили след приемането на това решение, е изпълнено задължението да се предвиди ефективен и бърз способ за защита.
- 46 С оглед на изложените по-горе съображения член 27, параграф 1 с оглед на съображение 19 от Регламента „Дъблин III“ и на член 47 от Хартата на основните права трябва да се тълкува в смисъл, че кандидатът за международна закрила следва да разполага с ефективен и бърз способ за защита, който да му позволява да се позове на изтичането на шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от посочения регламент, настъпило след приемането на решението за прехвърляне. С признаването от национална правна уредба като разглежданата в главното производство на правото на такъв кандидат да се позове при обжалване на решението за прехвърлянето му на обстоятелства, настъпили след приемането на това решение, е изпълнено задължението да се предвиди ефективен и бърз способ за защита.

По съдебните разноски

- 47 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) Член 29, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, трябва да се тълкува в смисъл, че ако не се извърши прехвърляне в шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от този регламент, компетентността автоматично преминава към молещата държава членка, без да е необходимо компетентната държава членка да отхвърли задължението си за поемане на отговорност или за обратно приемане на засегнатото лице.
- 2) Член 27, параграф 1 с оглед на съображение 19 от Регламент № 604/2013 и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че кандидатът за международна закрила следва да разполага с ефективен и бърз способ за защита, който да му позволява да се позове на изтичането на шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от посочения регламент, настъпило след приемането на решението за прехвърляне. С признаването от национална правна уредба като разглежданата в главното производство на правото на такъв кандидат да се позове при

обжалване на решението за прехвърлянето му на обстоятелства, настъпили след приемането на това решение, е изпълнено задължението да се предвиди ефективен и бърз способ за защита.

Подписи